

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อผู้วิจัย นางสาวพนารัตน์ สุขกันตะ

สอนวิชา

ปีการศึกษา 2565

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขาดทักษะในการอ่านออกเสียงและการอ่านสะกดคำ การสื่อภาษายังไม่ถูกต้อง ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่ต่อเนื่อง การทำงานขาดช่วง และต้องมีการแก้ไข ปรับปรุงอยู่บ่อยๆ ทั้งนี้ทำให้การเรียนในรายวิชาต่างๆ ต้องมีผลกระทบด้วย และจากการที่มีนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ช่วยเหลืองานประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 37 คน และ ในช่วงกิจกรรมโฮมรูมในตอนเช้า ได้ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยไปสักระยะหนึ่ง พร้อมกับบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระยะ เวลาประมาณ 1 เดือน พบว่า มีนักเรียนจำนวน 3 คน ที่ยังคงคอยเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ ในด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ประสมด้วยสระต่างๆ ซึ่งยังอ่านและเขียนไม่คล่อง และอีกทั้งยังเป็นปัญหาสำหรับการเรียนในกลุ่มสาระวิชาต่าง ๆ เช่น การทำงานซ้ำ ทำงานไม่ทัน อ่านไม่ได้ เขียนสะกดคำไม่เป็น เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งแบบฝึกทักษะการอ่านเป็นสื่อการสอนที่ผู้วิจัยสนใจ เพราะเป็นการจัดกิจกรรมที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เรื่องการอ่าน ต้องอาศัยการฝึกบ่อยๆ อย่างสม่ำเสมอจึงจะทำให้เกิดความชำนาญ และความคล่องแคล่วในการอ่าน สามารถนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้แบบฝึกหัดทักษะยังเน้น การอ่านเสริมความรู้ และความเข้าใจให้แก่ นักเรียนอีกด้วยเพื่อเป็นการพัฒนาการอ่านให้นักเรียนดีขึ้นตามลำดับต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3 คน ซึ่งมีความบกพร่องทางด้านทักษะการอ่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/นวัตกรรม

1. แบบทดสอบ ก่อนเรียน – หลังเรียน
2. ชุดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย 9 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่าน
2. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นสถิติค่าร้อยละที่ได้จากการบันทึกผลการทดสอบการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติจากแบบประเมินทั้ง 9 ชุดที่ได้จากการทดสอบการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านหลังเรียน ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นสถิติในการวิจัย ซึ่งในการคำนวณหาค่าร้อยละจะใช้ตัวเลขที่เราต้องการมาเปรียบเทียบกับจำนวนเต็มของสิ่งนั้นแล้วคูณด้วย 100 หลังจากนั้นจึงนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ ซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

ระดับคะแนน (ร้อยละ) เกณฑ์คุณภาพ

80 – 100 ดีมาก

60 – 79 ดี

40 – 59 พอใช้

ต่ำกว่า 40 ควรปรับปรุง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่นิยมใช้กันมาก โดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่ หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทยที่กำหนดให้ทั้ง 9 ชุด ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง แต่หลังจากนักเรียนได้ฝึกอ่าน และทำการฝึกอ่านเพิ่มเติมที่บ้าน ทำให้นักเรียนมีความรู้ และสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาไทยที่กำหนดให้และเข้าใจความหมายมากยิ่งขึ้น สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนที่มีค่าคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยดีเท่าที่ควรนั้น ก็อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการฝึกอ่าน ออกเสียงคำศัพท์และเนื่องจากมีกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมาคั่นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และดึงความสนใจของนักเรียนไปด้วย และอีกสาเหตุจากการสอบถามโดยตรงจากนักเรียนทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อมูลเพิ่มเติมว่านักเรียนไม่ได้กลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าปัญหานี้ควรจะนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป

อภิปรายผล

จากการสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ โดยดูผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การคำศัพท์ภาษาไทย ซึ่งล้วนเป็นคำศัพท์พื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ
3. จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนหรือผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนผิดพลาดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

การอ่านเป็นทักษะซึ่งจะสมฤทธิ์ผลได้จากการกระทำอย่างต่อเนื่องหรือสม่ำเสมอตั้งนั้นจึงควรมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงต่อไป โดยการกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญและรักการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความมั่นใจในการออกเสียงได้มากยิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนเรียกนักเรียนมาอ่านให้ฟังเป็นระยะ ๆ และควรพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง กับนักเรียนระดับชั้น อื่น ๆ